

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 2 frt 50 kr., egy óra 1 frt.

Megjelenik mindennap.
vasárnap kivételével.

A szerkesztésért felelős

Kutasi Imre

kiadó s laptulajdonos

Szerkesztőség Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet)

Kiadóhivatal Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint)

Hirdetések a legmérsékeltőbb árszámítás mellett vétetnek fel

Egyes szám 4 kr.

A király.

Debreczen, december 2.

Vannak emléknepok, a melyek jelentősége felülemelkedik a mindennapi krónikán s nem a hozzájuk fűződő történelmi emlékezés adja meg nekik az igazi reliefet, hanem a szorosán vett emberi vonatkozás.

A mi szeretett királyunk ma ünnepli félszázados uralkodói jubileumát. Nem a történelmi emlék az, mely e napon megragadja lelkünket, hanem a tisztelet, a hódolat és rajongó szeretet érzete az ember iránt, a kit a végzet kimagasló polczra helyezett s a kit uralkodói s emberi erényei messze fölulemelnek a mindennapin. Egy nagy korszakot töltött be élte hivatásából s a magyar nemzet nem e korszak kiindulási pontjára szegzi tekintetét e pillanatban, hanem e korszaknak arra a mozzanataira, a melyek a király és nemzet szívet és érzéseit egybeforrasztották.

Nem napot és évfordulót tekintünk, nem eseményt ünneplünk, hanem királyunkat. S midőn hálaima kél a magyarok ajkain, a nemzet fölött örökös isteni gondviselésnek szól az, a mely ezt a királyt adta nekünk s ennek a királyunknak hosszú életet adott, hogy népeit boldogíthassa.

Érezzük e pillanatban mindnyájan, hogy nem a korona az, a mely valóban uralkodóvá teszi az uralkodót, hanem a népek szeretete, Nem a trón fénye emeli az uralkodói méltóságot, hanem a hódolat

és ragaszkodás, mely a nemzet szívéből a trónra árad. Mert csak ott ragyog egész teljességében a trón fölséges varázsa, a hol az uralkodó szívében a nép s a népek szívében az uralkodó lakik. A kölcsönös szeretet és bizalom kapcsolhatja csak szétválaszthatlanul össze az uralkodót népeivel. S ez a szent kapocs — a szeretet és bizalom kapcsa — fűzi a magyar királyt a magyar néphez s a magyar nemzetet koronás királyához.

Bánatban s örömben együtt érez a király és nemzet. Átérik s átszenvedik egymás baját s együtt örvendenek, együtt ünnepelnek, ha a boldogság verőfénye derül rájuk,

Nekünk, magyaroknak, minden bajunkban vigaszul, minden szenvedésünkben segítségül áll fölöttünk a szerető király. Jó és balszerencse közt támaszunk és védőnk, vigaszunk és reményünk, bíránk és atyánk. S viszont, midőn jöttek a sors nagy csapásai, a melyeknek terhe alatt összerokkadt a királyban az ember, ott volt király mellett a vele együtt szenvedő, az őt rajongással szerető magyar nemzet.

Nem rideg kötelességből hódol a magyar királyának, érzése nem a merev lojalitásból fakad; az alattvalói hódolatának és szeretetének tiszta forrása, az őszinte szeretet és nagybecsülés.

A magyarok fohászja száll ma az ég felé, hogy a nemzetek fölött örökös isteni gondviselés tegye boldoggá a királyt s tartsa meg sokáig mindnyájunk boldogsá-

gára, mindnyájunk vigaszára. Mert a király boldogsága a nemzet boldogsága, az ő élete a nemzet élete.

Országgyűlés.

Budapest, december 1.

Az ülés első szónoka Marjai Péter volt, aki bokrétába fűzte mindazokat a „sérlemeket”, a miket az elvtársai már eldörögtek.

Nagyon nagy lenézéssel nyilatkozott Bánffy báró naivságáról, de annál dörögmesebben haragudott azon, hogy a rendőrség bevonult az autonóm iskolákba, a hol a fiatalság honifjui fájdalomnak adott csak kifejezést.

— Mit tőnek ez ifjak, hogy így bánjanak vala velük — méltatlankodék Marjai Péter — bevertének avagy csak egy kegyelmes, avagy méltóságos, avagy csak nagyságos, de sőt csak közönséges fejét is? Nem tették és mégis!

Majd a költészet mezejére tért át, mondván:

— A kultuszminiszter az ifjuság lelkesedését a Bánffy-kormány jargonnyával ilyenformán akarja irányítani:

Első sorban provizió,

Husos fazék; mi benne jó!

Ez az ifjuságnak való!

Utánna Szemeré Attila következett. Beszédének a bevezetése egy kis — leleplezés volt.

— Nincs már az országban olyan naiv ember — mondotta — a ki tisztában nem volna vele, hogy a vitának, a mely itt folyik, nem az indemnitás a tartalma. Hogy ez a vita nem bizalmi, hanem hatalmi kérdés.

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA

A száműzött.

Írta: Molnár Ferencz.

Elnyulnak a kertek messze a tóparton. Odább aztán már kertek sincsenek, csupa bozót, vízelőgő széles bokor az egész part, lejjebb, Lausanne felé.

Erlích kapitány a parton ült és halászott.

Inkább csak az időt ölte és még a kalapját is letette maga mellé, hogy az az illatos svajczi szellő simogassa a fejét. — Kopasz volt már a kapitány, ami kis haj még tengődött a fején, az ritkás, kusza, fakó volt. Általában törődött ember és a szakálla már régen őszült.

Alig mozgult a levegő, de tele volt kora tavaszi suhanással.

Finom, alig libbenő szellővel ami napfényt, erős földszagot, valami édes langyoságot hoz a tó felől.

Ebéd után voltak és a kapitány elégedetten ült a napou. Talán nem is figyelt a halakra, úgy elgondolkozott.

Odább, jóval följebb a lankás parton volt egy fapad.

Azon az ezredes ült és valami angol könyvet olvasott. — Pátriárka-arcza volt, tiszteletet parancsoló, rengő, hófehér szakállal csodálatosan értelmes, mély világosságu kék szeme.

Nem is szóltak egymáshoz, csak a kapitány néha mondott valamit csöndesen. — Egyébként az ezredes megvetette a kapitányt bár igen sokszor találkoztak. De segítette — mert magyar volt és oly meghatottan tudott beszélni Petőfiről, a kit személyesen ismert.

Csöndben ültek és hallgatták, amint egy-egy suhanó hullám fölzaladt az iszapon aztán locogva, szélesen folyt vissza a tóba. Lassan álmosodni kezdett a jó ezredes, az angol könyvet se bírta tartani, már mélyebb leti a lélekzete, nehéz a szempillája.

A keze is ernyedten lógott. Akkor hogy éppen el ne aludjon, szólt a kapitányhoz, rossz kiejtés, tört magyarsággal, amin érzik a londoni negyven esztendő.

— Mért nem megy haza maga, Ehrlich?

Ehlich félszemmel a tóra bámult, a hol arany pikelyek villogtak. Majd mondta: — Nem lehet. Hát maga mért nem megy

haza? Magának legalább van pénze. Nekem nincs.

Hallgattak egy ideig, majd Ehrlich kapitány letette a halászó pálcát és belenyúlt kopott zsebébe.

— Nincs. semmi sincs. A vén kisaszony kéri a házbért és nincs.

Bámult, bámult most a halványkék, szelid hegyek felé.

— A tóba kéne ugrani. De kihúzzák az embert. Ha maga itt nem volna ezredes ur...

Az öreg ezredes ismét pénzt adott neki Megse köszönte a kapitány. csak komolyan számlélta;

Ez negyven. A multkor volt husz... azután hrminez. Most kilenez frankkal tartozom...

Az ezredes mosolygott. A kapitány éppen hét év óta számlál így.

Aztán megint fölvetette a pálcát Ehrlich. Dörmögött:

— Leették róla a legyek. Már rossz a szemem és nem látom, ha pezdi.

Gilisztát szurt a horogra, becsapta a vizbe a hosszú szálat és mosolyogva mondta: Nincs már hal. Hét éve halászom és nincs hal. Abszolúte nincs.

Az ezredes már aludt a padon. És újból

— Ohó! Ohó! — kiáltották gúnyosan balról.

— Csak Apponyi Albert gróf szavait idéztem — mondja Szemere, a mire a jobb-oldalon viharos tetszés támadt.

— Az önök küzdelmének igazi célja, hogy Szilveszter éjszakáján a kormányt odaszorítsák a lemondás és a törvénysértés dilemmájára. A kormány mindenesetre tudni fogja, mit tegyen.

— Lemond! kiáltotta Blaskovich Ferencz.

— Lemondana, válaszol menten Szemere Attila, ha a többség kényszerítene ebbe a helyzetbe: de ha a kisebbség nyomása alatt tenné: ez a minoritás uralkodásának szankcionálása volna, egy képtelen tan szentesítése.

A többség helyeselt, a baloldal pedig zugott, viharzott.

Majd Ivánka Oszkár tett egy közbeszólást:

— Pedig Szemere is függetlenségi párti volt.

Ez a kis megjegyzés keserű gyümölcsöt termelt a nemzeti pártnak.

— Függetlenségi párt sohase voltam — fordul Apponyiék felé Szemere — nemzeti párti képviselőjelölt azonban voltam. Voltam pedig abban az időben, mikor a nemzeti párt saját magáról abban a meggyőződésben volt, hogy ő a — kötelező polgári házasság híve.

A sikerült vágás óriási tetszést keltett; a nemzeti párt pedig — nyelt egyet és néma maradt. Nyelniekét egyébként bőségesen ellátta Szemere ezután is.

A főrendiház ülése.

Délelőtt tizenegy órakor a főrendiház is ülést tartott. Egybegyűltek a nagyméltóságú és méltóságos urak, hogy a december 2-iki ünnepléshez hozzájáruljanak.

Károlyi Tibor gróf elnök bemutatta a belügyminiszter átiratát a december második istentiszteletéről, azután azt az előterjesztést tette, hogy a főrendiház jegyzőkönyvében bensőleg átérzett örömet és szerencsekívánatait fejezze ki azon, hogy a felséges ur erőben megérte országzásának ötvenesztendő fordulóját.

Zajosan éljeneztek a főrendek s az el-

csönd lett, rejtelmes kora tavaszi suhogás, finom langyos áramlás a levegőben.

Es jött a napfényes parton, a város felől két elegáns fiu, két jogészgýerek, a ki nemrég jött Genfben francziául tanulni. A kapitány már messziről fölemelte feléjük az ujját.

Csönd! Ne kiabáljatok. Az ezredes ur alszik.

Hirtelen lábhegyen jártak tovább a ropogó kavicsoson, és tisztelettel köszöntötték Ehrlich kapitányt. Aztán az egyik halkán, suttogva szólt:

— Kapitány ur, te elfelejtetél rólunk.

— Én?

— Igen. Már fél négy. Vártuk a kávéházban.

— Micsoda kávéházban?

— A Pólus kávéházban. Azt mondtad, kapitány ur, hogy odajössz ferblizni.

— Hja! Igen! Az ördög vigye ezt a vén emigráns fejemet. Elfelejtettem, igazatok van, édes fiam. Itt várok, várok már dél óta. Azt a Paulikot várom.

— Ki az?

— Pst! Csöndesen, föl ne ébredjen az öreg. Nem akarom, hogy tudja. Amilyen derék ember, rögtön ideadná mind a pénzét. — Nincs. fiam, nincs házbérre, és Paulik az a magyar nem ismeritek? enyje az a madárhang utánzó az orfeumból.

nök kijelentette, hogy előterjesztését a főrendiház egyhangulag elfogadta.

A jegyzőkönyv hitelesítésével az ülés véget ért.

Főuri válóper.

— decz. 2.

Gróf Széchényi Andor, Széchényi Ödön pasa fia, már régebben válóperet indított a felesége, született Korosztolov Jannaiska Helén ellen, akinek orosz földön van a hazája.

Az ifju gróf tizenkilenc éves korában fiatalos könnyelműséggel nősült. Egy fürdőhelyen ismerkedett meg a nála jóval idősebb, de feltűnően szép orosz hölgygel és legott megkérte a kezét.

Édes apja mindent elkövetett, hogy meggyőztesse a házasságot ss sokaig nem is akadt lelkész, aki a frigyét megáldotta volna. Végre egy orosz táborig pap jó pénzért összeadta őket.

A házasság már azért is érvénytelen lett volna, mivel a pap egyik félre sem volt illetékes és diszponáció nélkül vállalkozott az esketésre.

Csak hogy nem akadt széles e világon fórum, ahol ezt a kifogást érvényesíteni lehetett volna.

A házasság második évében az asszonynak egy kis fia született. Ekkor a házastársak között már kitört az egyenetlenkedés. Az asszony a kis fiu születése után elhagyta a férjét s hónapokon keresztül szerte-széjjel kóborolt a világon, úgy hogy nem is lehetett őt pörbe fogni.

De a gróf személye után illetékes bíróság sem akadt egészen 1894-ig, amikor nálunk az új házassági törvény életbe lépett. A gróf ugyanis, bár magyar állampolgár, nejevel állandóan sohasem lakott Magyarországon.

Az új házassági törvény végre megadta neki erre a módot.

— Igen.

— Tehát az ígért pénzt. — Háromra ígérte a gazember, hogy idejön, — és kölcsönad nekem néhány frankot. Negyvenet mondott.

Itt érzékenynyé vált a kapitány ur hangja. Végigsimogatta a homlokát és rekedten szólt:

— Szégyenlem, de mit csináljak. Ti boldogok vagytok. Az ezredestől nem akarok kért. Holnap kidobnak a lakásból, ha nem fizetek.

— És mennyibe kerül a lakásod, kapitány ur mondta az egyik pirulva, félenken — bocsáss meg, ha tapintatlanságot kérdezek . . .

— Nem, fiam' nem . . . rongyos harmincz frankot fizetek a szobámért.

Erre elhallgatott és a két fiu nagyon bámulta az arcát.

Keresték vonásaiban a fájdalmat, az emigrációban töltött negyven esztendőt.

Éltalában titokzatos egyéniség volt előttük: Ehrlich kapitány. Az egyik fiu aztán föl emelte a fejét és bátran szólt:

— Kapitány ur, én mondom valamit Ne vedd sértésnek, mert mi csak . . . hát jó szívvel tesszük.

Tekintsd úgy, mint ha a fiad volnánk. Látod mi hazamehetünk . . . te is hazame-

Nem lévén ugyanis a grófnak és nejeének itthoni lakása, viszont magyar honos dolgában csak hazai bíróság mondhatván jogérvé-ítéletet, gróf Széchényi Andor bíróság-küldésért folyamodott a magyar igazságügyminisztériumhoz, a mely aztán a válópör elintézésére a budapesti törvényszéket delegálta.

Eközben gróf Széchényi Andor nagy szorgalommal győjtötte kilencz éven keresztül a válóperhez szükséges bizonyítékokat és a törvényszékhez beadott keresetében elmondja, hogy neje botrányos életet folytat, az udvarlók egész légiója jár nyomában és hogy ezért egy olasz fürdőhelyről ki is tiltották.

Majd azzal kompromittálta a grófi címet hogy minden művészi képesség nélkül és noha nem volt rászorulva, színésznőnek, később pedig Sárvári Ilona név alatt orfeumi énekesnőnek szerződött el.

A bíróság a vádkereset alapján kitűzte a békéltetési tárgyalást, amely azonban nem járt eredménnyel.

A törvényszék erre még ez év tavaszán kimondotta az ideiglenes elválást hat hónagra.

Ez a hat hónap most van folyamatban. De már előzőleg pör támadt a házastársak között a most már tizenkét esztendő Lipót fiuk miatt.

Az apa ugyanis követelte a gyermekét, mert — ugymond — a felesége erkölcstelen életet él s megmetyeljezi a gyermek lelkiületét.

Az anya erre visszavágott:

— A grófnak nincsen semmi jövedelme, rendes lakása sincsen sőt kegyelemkenyeren él.

Ez a pör az árvaszéknél kezdődött: a mely ki is mondta, hogy a gyermek az apát illeti.

Az anya erre a budapesti közigazgatási bizottsághoz fellebbezett, amely az árvaszék határozatát feloldotta és utasította azt, hogy nyomozza ki, van-e a grófnak rendes lakása,

hetnél ugyan, de itt tart az esküd, kapitány ur. Ha harmincz frank . . .

— Oh fiam . . .

A kapitány elfordult és a szeméhez emelte a kezét.

Aztán elvette a harmincz frankot és az ezredes felé nézett, a ki mellére hajtott fővel aludt a padon.

— Meg ne lássa az öreg . . . ha tudná, hogy milyen nyomoruságban vagyok. Titkolom előtte.

A fiuk már nagyon érzékenyültek és messze elnéztek a tő fölött, át a másik parton is tul.

Aztán az egyik halkán mondta:

— Keserű kenyér.

Ehrlich kapitány kezdte a pálczára fölcsattani a horgos fonalat, aztán megállott a tóparton.

Már a kanyarodásnál a hegyek közül halvány szürkesség borult a vizekre. Kissé hűvös szellő fehér csipkefodrokat hajtott a nagyon kék vízszínen.

Akkor a kapitány felemelte a fejét, összehúzta a szemét és messze elnézett a hegyek felé.

A kék hegyeken tul kalandozott a pillantása. Nézett, nézett és az egyik fiu lassan kivette kezéből a pálczát, hogy ő vigye, udvariánsan. És tovább nézte a szelid hegyeket

vezet e ren van stb. N folytat az nyai.

E nyo

ujabb hata

Idők

s az árvas

egész ügy

A gr

intézett, ar

igenis van

gyona is v

mekét.

Ellen

tet folyta

L e o n i

járt kelt.

A gr

S z é c h

utazott. M

államtika

császári ti

aztán elfo

léből kitép

ből rá is l

Mind

sze sok ta

hol a bé

utján.

A nő

be, akiket

hallgatni.

Ez e

takozott, r

egy két év

A tör

lentett ha

Egyuttal

ket adja k

A k

tanácsa

előadása

széknek f

kozott.

A tá

sének ke

Ehrlich k

sok piszk

csalásoka

negyven

a fuvalat

tette az

kállat.

vezet e rendes háztartást, menyit vagyona van stb. Nyomozza ki továbbá, minő életet folytat az anya és minők a vagyoni viszonyai.

E nyomozások befejeztével majd hozzon újabb határozatot.

Időközben azonban megindult a válópör s az árvaszék most már a bíróságra bizta az egész ügy lebonyolítását.

A gróf erre a törvényszékhez beadványt intézett, amelyben azt erősítette, hogy neki igenis van r e n d e s lakása Bécsben, vagyona is van, jómódban eltarthatja a gyermekét.

Ellenben az asszony kicsapongó életet folytat, legutóbb is valami L u i g i L e o n i s i nevű olasz tenoristával járt kelt.

A grófné erre is felelt. Elmondta, hogy S z é c h é n y i Andor csak a vagyonára utazott. Mert hiszen gazdag nő volt: az apja-államtitkár az orosz kormányánál, azonkívül császári titkos tanácsos és tengernagy. Amikor aztán elfogyott a pénz, a férje rárohant, a füléből kitépte a függőit, sőt egy izben revolverből rá is lött.

Mindezekre a körülményekre nézve persze sok tanut hallgattak ki, hol az orosz, hol a bécsi, hol más külföldi hatóságok útján.

A nő legutóbb három új tanut jelentet be, akiket megint Pétervárolt kellett volna ki hallgatni.

Ez ellen azonban Széchényi Andor tiltakozott, mert a pört megint elhuzta volna egy két évre.

A törvényszék úgy döntött, hogy a bejelentett három új tanu kihallgatása fölösleges. Együttal kötelezte az anyát, hogy a gyermeket adja ki a grófnak.

A királyi ítélőtábla második polgári tanácsa C s i l i é r i Kálmán táblai bíró előadása mellett tegnap délelőtt a törvény széknek fentebb jelzett két végzésével foglalkozott.

A tábla a bizonyítási eljárás kiterjesztésének kerelmét visszautasította, a gyermek el

helyezése dolgában pedig megváltoztatta a törvényszék végzését s kimondta, hogy a kisgrófnak az a n y j á n á l k e l l m a r a d n i a. — A válópörrel a királyi ítélőtábla érdemben természetesen nem foglalkozott.

A jó vicze.

Az asztalok körül különböző rangú és koru vendégek ülnek. De hatvan évesnél egy sem öregebb és könyvelőnél egy sem előkelőbb.

A fehér asztalterítők szimbolikus színezetében ragyognak, s a mult napok lezajlott dáridózásainak és lakmározásainak hűtükrei.

Különben csendes, borongós a hangulat, mert odakünn szép, fehér hó helyett, csuf fekete eső esik.

A borjupörköltet mélabus rezignációval fogyasztják, s a székelygulyás savanyu illata, mint az enyészet lehe terjeng a pipafüstös levegőben.

Egyszerre csak rikoltó, bántóan éles hang harsogtatja szét ezt a megállapodott, tömör levegőt.

A sarokasztalnál egy vörösképű kövér ur mulattatja a szomszédját.

— Te Bendegúz! Mondok egy jó viczet! Az apám Sárospatakon kollégiumi tanár volt. Egy banketten hallotta ezt a tósztot, egy öreg állatorvostól.

— Uraim! mondta az öreg ló-doktor, — a jó bornak három vallás tulajdonságaival kell birnia. Réginek kell lennie, mint a katolikus vallásnak, erősnek, mint a kálomistának és tisztának mint a luteránusnak! Hehehe! Ugye-e jó?

S mielőtt bevárta volna szomszédja ítéletét akkorát kaczagott, — hogy a pohár széken egyszerre csak elkezdtek csörömpölni a tányérok.

E közben vörös arca fölpuftadt s termetes potroha úgy mozgott, mint egy vasgyári fújtató.

És süket is volt az istenadta, mert ezt a

Akkor a kapitány kezdte megbánni, hogy két helyről is kicsalta a házbérrévalót.

A fiuk előtt meg kellett tartani a tekintélyt.

Hát az ezredeshez fordult:

— Ezredes ur . . . én . . . én . . .

A szobében kotorászott és egy pillanatra igazán szégyelte magát, talán egy könny is volt a szemében:

Én . . . visszaadom a pénzt . . . az igazat megvallva . . .

Az ezredes ismét mosolygott, jóságosan mint mindig, amikor a kapitány visszafizetéséről beszélt.

Nem értette meg, — hogy Ehrlich kapitány az előbbi 40 frankról beszél.

— Csak hagyja, fiam — szólt — majd ha lesz pénze . . . nekem úgy sincs rá szükségem . . .

— Én megfizetem — mondta halkan a kapitány — megfizetem . . .

Egyideig még küzdött benne a két ellentétes érzés, aztán nagyon, nagyon eszdelesen mondta:

— Ha majd jóra fordul a sorsom . . . mert utóvégre is . . .

kitűnő viczetet harsány stenori hángon bömbölte el. Mindenáron gyönyörködni akart a saját hangjában.

A többi vendég csupa szolidaritásból megmosolyogta ezt a remek viczetet.

Ekkor a korezmáros gyanutlanul közeledett a vörös ur asztalához.

— Hohó; Friedrich! Maga még nem hallotta ugye-e? Jöjjön csak, mondok egy jó viczetet:

Az apám Sárospatakon kollégiumi tanár volt. Egy banketten hallotta ezt a tósztot egy öreg állatorvostól.

„Uraim! — mondta az öreg ló-doktor — a jó bornak három vallás tulajdonságaival kell birnia. Réginek kell lennie, mint a katolikus vallásnak, erősnek, mint a kálvinistának és tisztának mint a lutheránusnak! Hehehe! Ugye-e jó?

S orkányszerűleg kaczagott hozzá. — A korezmáros kötelelesszerűleg szintén mosolygott, a többi asztalnál ülő vendégek közt azonban ideges fészkelődés is volt észrevehető.

Pár percz múlva kinyilik a korezmaajtó s egy öregecs ur lép be.

A mint a vörös ur észreveszi, örült erővel bömböli felé:

— Hahó! Balambér! te is itt! Gyere csak, te még nem hallottad. Mondok egy jó viczetet.

Az apám Sárospatakon kollégiumi tanár volt. Egy banketten hallotta ezt a tósztot egy öreg állatorvostól:

„Uraim! — mondta az öreg ló-doktor — a jó bornak három vallástulajdonságaival kell birnia . . .

Tovább nem folytathatta.

Három különböző irányból három nagy szódavizes üveg csapódott egyszerre feje fölé a falhoz.

Az egyiket egy katolikus dobta.

A másikat egy kalvinista.

A harmadikat egy lutheránus.

Ipartestületünk első ülése.

Hétfőn alakult meg városunkban tömördek utánjárás és vesződés után a ipartestület, melynek létesítését az 1884. évi ipartörvény hiába tette kötelességévé minden városnak. Debreczen 15 évig tudott dacolni a törvényvel, de végre is a jóindulat győzött s van ipartestületünk, mely nemsoká megkezdte működését.

Első alakuló ülése tegnap délután volt a városnaza nagytanácstermében, Tóth Kálmán testületi elnök vezetése mellett, mely gyűlésre a meghívókat a rendőrfőkapitány, mint első foku iparhatóság bocsátotta ki.

Elnök üdvözölvén a megjelent tagokat, az ülést jegyzőkönyvnek felvételére Vetsy Bélát, az iparos-kör titkárát, hitelesítésére pedig Riesz Henrik kocsigyáros és Nagy Gábor kötélgyártó előjárásági tagokat kérte fel.

Felolvaastatja a mult ülést jegyzőkönyvét, majd dr. Boldizsár Kálmán iparhatósági biztos kért szót és ismertette a most megalakult ipartestület fontos teendőit, reámutatva azon hátrányokra, melyek az ipartestület ellenzői által annak megalakulása ellen évek hosszú során keresztül gördítettek; kifejti az ipartestület fontos látkérdését, mely nélkül ma már a legkisebb község sem képes ipar tekintetében a kívánt

Ehrlich kapitány, így elgondolta azt a nagyon sok piszkos nyomoruságot itt az idegenben, a csalásokat és a pénzek kikomédiázását, az ő negyvennyolcas kapitányságát. Jött újból a fuvalat a kék vizek fölött és meglibbenette az összes haját, fakó zöldesszürke szakállát. — Majd igen halkan, egyszerűen mondta:

— Arra van Magyarország. A hegyek mögött.

A fiuknak belevágott valami fájása szívükbe erre a szóra.

Ők sokat hagytak ott, és itt hűvösen, idegenül fujt végig rajtuk a szél. — Mind jobban fodrozódtak a hullámok, hűvös lett a tóparton, és fölébredt az ezredes.

Lassan elindultak a város felé, a kávéházba és a kapitányban nagyon összegyűlt a keserűség.

Az az arcán is látszott a nyoma. Igen komolyan nézett us gyakran hunyorgatott szemével.

— Menjetek előre, fiuk — mondta.

A két fiu előre ment a horgászó pályával, az ezredes pedig a kapitány karjára támaszkodva ballagott utánuk öregecsen, görnyedten, mint valami jóságos, becsületes ősz, pátriárka.

fejlődést elérni. — Végre meleg szeretettel áthatott beszédben kérte az előljárást, hogy félre téve minden ellenszenvet, egyesült erővel arra törekedjenek, hogy az ipartestület érdekeit minél előbb előmozdítsák.

Az éljenzéssel fogadott beszéd után Tóth Kálmán elnök fejtette ki szakprogramját, kérve az előljárást jóakaratu támogatását.

Ennek befejezte után a szabályszerű tárgyalás vette kezdetét s első sorban is elnök ajánlatára az alapszabályokban megállapított két alelnöki helyre Serly Ede és Kurucz Miklós egyhangú lelkesedéssel megválasztották. Pénztárnok lett Dávidházy Kálmán könyvkötő.

Amennyiben úgy az elnökké megválasztott Tóth Kálmán, valamint a mai ülésen pénztárnokká megválasztott Dávidházy Kálmán helyei betöltésre várnak, e megüresült helyekre a legtöbb szavazatot nyert K. Tóth Sámuel esztergályos és ifju K o s t y a János aranyműves póttagok behívása rendeltetett el.

Az alapszabályok 2000 példányban való kinyomatása rendeltetett el. A békéltető bizottság alapszabályainak megszerkesztése mindaddig felfüggesztetett, míg a legközelebbi gyűlésen a jogtanácsos megválasztása eszközöltetik.

A tagdíjakra vonatkozólag elhatározta az előljárást, hogy az előleges költségnek fedezhetése céljából a városi tanácstól kétezer forint kamatnélkül visszafizetendő kölcsönt fog kérni.

Beható eszmecsere után az előljárást helyiségeit a város által most építendő új bérház emeletén levő négy szobás lakás fogadtatott el. Elnök felhatalmaztatott, hogy erre nézve a városi tanácsal a szükséges szerződést kösse meg.

A legfontosabb állást, vagyis a jegyzőt, országos pályázat útján kívánják betölteni és erre nézve felhatalmazást nyert az elnökség, hogy a pályázati feltételeket nemcsak a helyi lapokban hanem az országos hivatalos közlönyben is közzétehesse, ellenben az irodatiszti, pénzbeszedői és hivatali állások csak a helyi lapokban lesznek közzétéve.

A jogtanácsosi állás szintén hirlapi felhívás útján beadandó pályázatok alapján fog betölteni, még pedig a legközelebb tartandó ülésen.

Ez alkalomból kifolyólag kimondani véleményezi az elnök és az határozattá is emeltetett, hogy minden csütörtökön délután öt órakor a testület tényleges működésének megkezdéséig ülés tartassék.

N A P I H I R E K.

Debreczen, 1898. decz. 2.

Időjárás.

A központi meteorologia intézetnek Debreczenbe küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás várható.

— december 2. —

— Hűvös, — Száraz — Ködös. —

— **December.** Minden év kicsiben egy emberélet. Szüleik ez is' az is, tavasza van mind a kettőnek. A nyár sok munkát ad minden évken és munkával telik el az emberélet nyara is és végül őszi haldoklás után meghal az év, elfogy az ember életereje.

Nagyon régi lehet ez a hasonlat, poéták munkái sokszor éltek vele és ha szobrászok testet, festők alakot akartak adni például a télnek, mindig öreg embernek, öreg asszonynak tüntették föl. Ez az öreg totyogós lépéssel most kopogtat nálunk.

Be kell vallanunk, mert a kalendárium is mondja, bárha minden külső jel ellene váll Hó helyet víz és sár, felhők helyet kacagó kék égről letörő napfény, a hideg nem va czoztatja meg az ember fogát, de lekivánczik a testről a télkabát.

A külső jelek közül csak egyetlenegy ad igazat a kalendáriumnak: december elsőjén mindenki öszülni kezd, mert a szeretet ünnepe, mely erre a hónapra esik, alaposan kiforgatja a zsebét.

A szeretet áldozattal jár s ennek az áldozatkésztségnek december a próbaköve. A hová megyünk, a hová lépünk, minden szóban ezt halljuk és ezt látja a szem mindenütt.

A család erre gondol, az utca is mutatja és mindez új külsőt ad a fővárosnak. Megszaporodik a sétálók száma, a kik mindannyian üzleti dologban járnak, az egyik venni akar, a másik eladni és este, ha kigyulad a kirakatokban a gáz fény, ott tolong az utca népe a kirakatok előtt és nézi, a mi szemnek, szájnak kedves.

Olyan a város, mintha csupa gazdag ember lakként benne, mert vásárolni megy a kevésbé tehetősebbje is. A sok fény elvakítja a szemet, mely elszokik a sötétségtől és nem látja meg, ami abban él és mozog.

December ezt a sötétséget is a szemünk elé tolja, mint a fényt és az elvakított szemnek, ha a betelt fény látásával, meg kellene látnia a sötétséget is.

Hogy sokféle van ilyen sötétség az újságok figyelmes olvasói már észre vehették.

Jótévő egyesületek fölszólították a közönséget, hogy a mikor eltemeti az évet, ne feledkezzék meg az egyesület pártfogoltjairól, a kik sorssujutotta emberek, vakok, némák, süketek vagy nem a szemükre, hanem az értelmükre borult a sötétség; asztaltársaságok már siettek tudtára adni országának-világnak hogy itt vagy ott szegény gyermekeket ruháznak föl, a kiknek látására közönséget hívnak, hadd lássa a jótett hivalkodását és a sötétségben élők köteles megalázkodását.

Kevés az olyan ember, a ki maga keresi föl az áldozatokat.

Az emberi hiúság sokkal nagyobb, mint az a szeretet, melyet Krisztus prédikált és minden parancsot inkább követnek az emberek, mint azt, a mely jobb kéz és a bal kéz munkájáról szól.

Pedig az igazi jótékonyáságnak az a valódi formája, a melyről nem tud a világ és nem örökítik meg fehér papirosos fekete betűvel.

Csak kettőnek szabad róla tudnia: annak a ki ad és annak a ki kap. Csak egy lehet a jutalma: az a megnyugvás, hogy kötelességünket teljesítettük.

Csak egy lehet a célja: embertársaink önzetlen megsegítése.

A mikor december zörget az ajtónkon, gondoljunk erre mindannyian és gondoljanak rá különösen az asszonyok, a kiknek egy nagy kiváltságuk van a férfiak fölött, a szívük, mely fogékonyabb a nemesebb érzések iránt, mert nem von rá kérget az étellel való küzdelem.

— **Tanári beiktatás a főiskolában** Kecskeméthy Lajos, a főgymnasium nem rég megválasztott rendes tanára holnap szombaton 9 órakor tartja beiktató értekezését az oratóriumban.

— **Ünnepély a collégumban.** A főiskolai magyar irodalmi önképzőtársulat f. hó 10 én a főiskola disztermében Csokonai ünnepélyt rendez. Az ünnepély műsorát később fogjuk közölni.

— **Az ipartestület létesítésével** néhány új s elegendő jól fizetett állás lesz teremtve, melyekre mint lapunk máshelyén közölt elsőülési tudósítás is mondja, részbe helybeli, részben országos pályázatot hirdet a testület. A kisebb állásokra már is sokan jelentkeznek az elnökségnél, még pedig nem csak hivatalban levő díjnokok, irnokok, de kereskedők és iparosok is. — Hát bizony a választás nehéz lesz, a sok körülmény mellett. Nagyon sajnálnók, ha a jegyzői úsztre más helyről kellene hozni, helybeli viszonyokkal nem ismerős egyént, mert mi azt hisszük, hogy körültekintéssel helyből is kaphatni alkalmas erőt,

— **Egyházi választások.** Az ágost. hitv. ev. egyház decz. 4-én, vasárnap, felügyelőt, gondnokot, pénztárost, ellenőrt és 12 presbitert választ. Választó, szavazati joggal bír az egyháznak minden önálló férfi és nő tagja. (özvegy vagy vegyes házasságban élő nő). — A szavazó izek az egyháztagoknak postán küldettek meg. A ki szavazó-ívet nem kapott, sziveskedjék ez iránt a lelkészii hivatalhoz (Miklós-utca 3. sz.) fordulni. A szükséges utasítás a szavazó-íven talál ató. Debreczen 1898. december hó 1-én. Az egyháztanács.

— **Kormánybiztos Debreczenből.** Csiky Lajos theologiai tanár és dékán a m.-vásárhelyi ev. ref. főgimnáziumban a f. hó 22-én tartandó javító érettségi vizsgálatához kormánybiztosul nevezetett ki.

— **Hangok az éjszakában.** Éjjel 11 órakor a Kossuth és Batthiányi-utca alvó polgárait hangos „F o g j á k m e g !” „M e g k e l l f o g n i !” kiáltások verték fel. Az előbb még néptelennek tetsző utczák sarkán rög-tön nagy nép tömeg verődött össze s a Batthiányi-utca sötétjében menekülő alak után eredtek magok is folyton hallatva a fent említett csata kiáltást. Az utca sarkon rendőrök tün-tek fel s a sötétben egy alak nyögte fájdalmas hangon — „m e g g y i l k o l t a k — ö s s z e t ö r t e k ! . . .” Mindenki szörnyü rabló gyilkosságról beszélt különösen mikor a gázlámpa világánál látták a nyoszörgő alak vértől borított arcját. J e n e i Imre a 68-ik számú rendőr ki a központon aludt a kiáltásra egy pillanat alatt utána eredt a menekvőnek és a Batthiányi-utczán el is csípte azt. Az alak vasuti alkalmazottak egyenruhájában volt s kezében egy ezüst órát szorongatott. A véres embert és az elfogott egyént a rendőrségre kísérték, hol kiderült hogy nincs gyilkosságról szó se. N a g y József ki iroda szolgálja az új műhelytelepen és F e r e n c s i k György az új műhelytelep nappali óre jó barátok, kik egy korcsmában együtt annyit ittak, hogy holtrészek lettek. Ilyen állapotban elkezdtek kártyázni a „Baros” kávéházban és itt F e r e n c s i k pajtásának nemcsak a pénzét de a tula ezüst óráját is elnyerte. Ebből veszekedés támadt miközben F e r e n c s i k úgy találta szájon törülni N a g y Józsi komáját, hogy az elborította a vér. Ettől a vér. Ettől a vértől ijedten futott el s fogatott el. A két esend-háborítót elzárták s ha elszált majdan a mámor fejökből akkor fognak tetteikért felelőségre vonatni.

Kecske
meg-
baton 9
orató-

Siskolai
10 é
nepólyt
fogjuk

ány uj
e, me-
lsőségi
részből
A ki-
nek az
atalban
edők és
s nehé-
on saj-
ól kel-
isme-
körü-
as erőt,

hitv.
gyelőt,
2 pres-
ggal bir
és nő
ban elő-
goknak
vet nem
észüi hi-
ulnq. A
alá ató.
én. Az

Siky
-vásár-
ó 22-én
oz kor-

1 óraker
olgárait
g kell
Az előbb
án rö-
a Batthiá
tán ered
emlitett
rök tün-
fájdal-
oltak
nki ször-
ösen mi-
yözörgő
i Imre a
aludt a
dt a me-
is csipte
egyen-
órát szo-
elfogott
kiderült
gy Jó-
lepen és
helytelep
rcsmában
ek lettek.
a „Ba-
i k paj-
ezüst órá
madt mi-
a szájon
y az el-
a vértől
t esend-
an a má-
t felelő-

— Az ötven évi ünnepség. O cs. és apos-
toli királyi Felségének 50 éves császári ju-
bileumát városunkban is fényesen megün-
nepelték. Tegnap este a 39. gy. ezred zene-
kara t a k a r o d ó t játszott bejárva a város
utczáit. Természetes, hogy nagy élénkséget
keltett a szokatlan zene s nagy kíséző sereg
verődött össze. Kevesebb érdeklődés mutat-
kozott a ma reggeli é b r e s z t ő iránt, a
minek a korai óra volt a megmagyarázója.
Reggel 1/2 8-kor a polgári és katonai előke-
lőségek a városháza nagytanácstermében
gyülekeztek s onnan indultak gróf De-
genfeld S. József főispán, Simonffy
Imre kir. tan. polgármester vezetése alatt
az ev. ref. nagytemplomba, a hol Mitro-
vics Gyula lelkész mondott imát a kirá-
lyért. A nagy közönség az ev. ref. nagy-
templomból a róm. kath. templomba vonult.
A menetben ott láttuk már a különböző
hivatalok vezetőit és tisztikarát, számosan
— a fiatalabbjai közül a tartalékos tiszt
egyenruhát vették föl. — A kath. templom
előtt volt felállítva a 39. gy. ezred, továbbá
a 3. honvéd gyalog ezred, a 7. cs. és kir.
huszárezred itt állomásozó százada, a 2-ik
honvéd huszár ezred s a mentelepi legény-
ség. A főbb szárnyon állt a zenekar. A tar-
talékos s szolgálatban nem levő tisztak tel-
jes számmal jelentek meg. A templom zsu-
folásig tele volt. A misét dr. Wolafka
Nándor szolgáltatta fényes segédlettel, szép
imát mondva a királyért. A kivonult gyalog-
ság három izben adott disz-tüzet. — A mise
vége után J e k e l f a l u s y Lajos és Perczel
tábornokok előtt az összes kivonult csapatok
elvonultak a vidám zene hangjai mellett.
A díszmenetet M e l y e r Ferenc ezredes a
39. gy. ezred parancsnoka vezette. A ritka
s valóban szép látványt nagy közönség nézte
végig. A csapatok azután bevonultak a lak-
tanyába. A hivatalos urak az ágost. hitv.
egyházba mentek, a hol M a t e r n y Lajos
főesperes tartott imát s az ünnepségek so-
roztatát a Deák Ferencz utcai izr. templom-
ba tartott hálaadó tisztelet fejezte be, hol
Krausz Vilmos főrabbi mondott szép beszé-
det és imát. Megemlítjük, hogy reggel 7
órákor a pásti utcai izr. templomban volt
hálaadó isteni tiszteletet a következő sor-
renddel: 1. Bekezdési ima: »Má-tovu». 2.
A 21—26. zsoltár eléneklése. 3. Könyörgés
édes magyar hazánk és ő felsége a király
üdvéért és boldogságáért. 4. A 100—117.
zsoltár recitálása. 5. „Hanószén-teschnóh”.
6. Schiffman és Schwarcz kántorok által
tartott megható záríma. A szorongásig meg-
telt templom fényesen ki volt világítva, és
az ünnepély reggeli 8 óraker véget ért.

— Az ujságírói sorsjáték főnyereményei
Pár nap óta ritka szép látványosságban gyö-
nyörködhetnek a Kossuth Lajos-utczán járó-
kélők. Ez az ujságírói sorsjáték kezelőségé-
nek kettős kirakata, melyben ki vannak állít-
va a Budapesti Ujságírók Egyesülete által
rendezett sorsjáték főnyeremény tárgyai. Ez
a főnyeremény egész ékszer-garnitúra mely
gyémántokkal és hatalmas drágagyöngyökke-
kirakott diademből, nyakékból, karpereczből,
melltűből, fülbevalóból és egy gyűrűből.
Olyan ékszerek, a miket bármelyik fejede-
lem is büszkén viselhet. A 20,000 koronás
főnyeremény pompás gyémántokkal kirakott
nyakék és fülbevaló. A nyeremény-tárgyak-
nak állandóan sok a bámuloja. Főképp az
esti órákban, a mikor a pazar villamos vilá-
gítás mellett valóságos kápráztató látványos-
ságot nyújtanak. A sorsjáték első húzása
már január 4-én lesz a vidám nagytermében,
s így a közönség jól teszi ha mielőbb ellát-

ja magát sorsjegyekkel, annival inkább,
mert innen-onnan elfognak, olyan nagy a
kelendőségök. Minden sorsjegy, melynek ára
csak 50 kr, mind a hat húzáson játszik, s
egy sorsjeggyel hat nyereményt is lehet
csinálni. A sorsjáték kezelősége kötelezi ma-
gát, hogy a nyereménytárgyakat, ha a nyerő
fél kívánja, 20 százalék levonása mellett
készpénzzel visszaváltja.

— Szünet. A helybeli r. kath. és állami
iskolákban a tanítás a mai napon szünetelt,
ellenben a főiskolában s az összes ev. ref.
elemi iskolában megtartották az órákat. —
Ugy tudjuk, hogy a városi s más hivatalok
is szünetet tartottak.

— Tizenöt évi fegyház. A kir. kuria teg-
nap tartott ülésében megerősített a helybeli
kir. törvényszék és kir. tábla amaz ítéletét,
mely szerint D a r ó b z y Imre h.-nánási
illetőségű 20 éves kerékgyártó segédet 15 évi
fegyházra ítélték a mért Lorber Dividnét és
8 éves leányát embertelenül agyonütött s 17
krajczárt lopva el tölök. Az eset akkor rop-
pant izgalmat keltett P.-Ladányban, mert a
vizsgálat azon a harmadik napon derítette ki
a tettest. Agyilkost az olvasókönyvben tartóztatta
le a csendőrség a ki bevallotta szörnyű tettét.
Az ítélet kihirdetése után valószínűleg Ilavára
fogják D a r ó c z i t szállítani, a ki a
férfikor delén lesz kiszabadulásakor, ha ugyan
— megéri.

**Színház.
M Ű S O R.**

- P é n t e k e n, Decz. 2-án bérlet 51. sz. „C”
A P á r i s i r o n g y s z e d ő. Dráma.
S z o m b a t o n, Decz. 3 bérlet 52. sz. „A”
O r o s z l á n v a d á s z.
- V a s á r n a p, Decz. 4-én délután. V i -
r á g c s a t a: este 7 1/2 órákor, bérletszünet-
ben: M o z g ó f é n y k é p e k. Stein Benkő
cinematografus közreműködésével.
H é t f ő n, Decz. 5-én bérlet 53. sz. „B.”
S z á r a z k e n y é r.
- K e d d e n, decz. 6-án bérlet 54. sz. „C.”
G é s á k, operette.
- S z e r d á n, decz. 7-én bérlet 55. sz. „A.”
u j b e t a n u l á s s a l, először: A g a s c o g n a i
n e m e s. Regényes vig opera.
- C s ü t ő r t ö k ö n, decz. 8-án, másodsor, bér-
let 56. sz. „B.” U g y a n a z.
- P é n t e k e n, decz. 9-én bérlet 57. sz. „C.”
u j d o n s á g u l, először: A h á l o k o c s i k e l -
l e n ő r e. Vigjáték 3 felv.
- S z o m b a t o n, decz. 10-én bérlet 58. sz. „A.”
U g y a n a z.
- V a s á r n a p, decz. 11-én délután: A g y i -
m e s i v a d v i r á g; este fél 8 órákor, bér-
letszünetben, ujdonságul, először: T a l m i
h e r c z e g n ő. Eredeti nagy operette 3 fel-
vonásban. Irta: Kövessi A. Zenéjét szerzette
H o n t i József.

* Durand és Durand. Valóban dicséretre
méltó színészeink nemes igyekezete, hogy
az ünnepi előadások után előre láthatólag
csekély számú hallgatóság előtt is magas szín-
vonalon álló előadást produkálnak. Ez a ne-
mes törekvés látszott tegnap Durand és D u -
r a n d, Qrdonneau mulattató bohózata elő-
adásánál. Bár minden egyes szereplő méltó
dicséretet érdemel, lehetetlen ki nem emel-
nünk S z a t h m á r y Árpádot, kinek Coq-
nardier alakítása a legnagyobb derűtség-
ben tartotta a közönséget. Hyen, legapróbb
részleteiben, a legfinomabban kidolgozott
játékot ritkán láthatunk vidéki színpadon.
A czimszerepet T a n a y játszotta a tőle
megszokott művészettel. Noha beugrott e
szerepbe, mégis megmutatta, hogy igazi te-
hetsége, alakító képessége érvényre tud
jobban emelni valamit, mint egyik másik
tehetségesnek kiáltott tag 20 napos erőlkö-
dése. Gratulálunk neki. S z é k e l y Sán-
d o r nem neki való szerepében is, — me-
gmutatta, hogy nagy tehetség. H a l m i
Margitról, C s e r é n y i Adélról, —

Sziklay Miklósról is a legnagyobb elis-
meréssel szólhatunk.

F. E.

* Komjáthy Janos helytelen tettei. Látár-
sunk a Debreczen tegnapelőtt igen komoly
hangon bírálja el azokat a fogyatkozásokat,
melyek a jubileumi ünnepségek teljes sikerét
a direktor s z ü k markásága miatt nagyban
rontották. Aláírjuk a Debreczen cikkében
foglaltakat az utolsó betűig, sőt még azt is
hezzá tesszük, hogy legujabban a kollegiumi
ifjuság van elkeseredve, a busásan felemelt
diák helyár miatt. Az a sok szegény fiatal
ember, kinek alig telik a megélhetésre, szíve-
sen áldozta volna fel, magától vonva még fil-
léreit, csak hogy láthatta volna Prielle Ko-
rétlét Ujházyt és E. Kovács Gyulát, de az igazgató
ur üzleti érdekei ezt nem engedték. Más igaz-
gató mindig tekintettel van az ifjuságra, Kom-
játhy ur pedig sohasem volt. Mit törődik ő a
szegény diákokkal, hisz az ő három hatosuk
nem teszi gazdagabbá. Nagyon helytelen ez a
felfogás s ki ismeri a viszonyokat, csak
e l i t é l ő l e g s z ó l h a t r ó l a. —
Az ifjuság kész volt statisztáskodni a jubile-
umi előadás s ezt nem hogy megköszön-
nék neki, de mint például Bartha István ur,
ki mióta helyettes igazgató, nem találja he-
lyét, nagy hangon beszél az ifjuság viselke-
déséről, holott ő tudja legjobban, hogy mes-
ter inasokat is csődítettek fel a színpadra, s
ezek viselték magukat inkorrektül. Majd
megy még fel az ifjuság a színpadra csak
várják! Talán azért beszél Bartha olyan tónban,
mert Zápolya vajdát tette tönkre a jubileumi
előadás s díszes játékaival? Azt hisszük igen.

Tudomására hozzuk Komjáthy urnak a
debreczeni színház vállalkozójának azt is,
hogy a D. E. ben napvilágot látott Kapossy
Józsa szerződését sürgető cikk nem a sajtó
véleménye, mert az csak lapjárunk vélemé-
nye lehet s mi nem azonosítjuk vele magun-
kat. A szerződésekre vonatkozó megjegyzé-
seinket akkor tesszük meg, ha a vállalkozó
igazgató az egész társulat névsorát báter-
jeszti.
Ezt akartuk az igazgató ur szíves tudó-
mására hozni.

Vegyes hírek.

× **A pálinka.** Zola „La fête de Coque-
villa” című elbeszélésében ír meg' ahhoz ha-
sonló történetet, mint aminő a napokban az
Adelsberg mellett levő Prestranek osztrák vas-
úti állomáson lejátszódott. Mult hó 26-án
reggel hét órákor az állomáson jelentéktelen
vasúti baleset történt, mely igen különös mó-
don négy ember életébe került. Az állomáson
egy tehervonat teljes gőzzel közeledett fe-
léje. Ennek a vonatnak vezetője azonban még
idejében észrevette a veszedelmet és hirtelen
ellengőzt adott. Így kikerülték a nagyobb ka-
tasztrófát, csupán a vonat két utolsó kocsija
siklott ki. Ezeket a kocsikon pálinkával telt
hordókat szállítottak. Egy hordó a kocsi ki-
siklása következtében léket kapott s az alko-
hol csurogni kezdett a kocsi hasadékaiban. A
közeli Prestranek községből csakhamar vagy
százötven ember gyülekezett össze a kocsi kő-
rül, férfiak és asszonyok vegyest és minden-
féle edényekbe fogták föl az ingyenitalt. A
község valamennyi lakosa holtrészeg volt.
Négy ember föl se ébredt többé kábultságá-
ból: a mértéktelen ivástól szívészélhülés érte
és m e g ö l t e őket. „A részeg emberek
még a vonatközeledését is sokáig feltartó-
ztatták.

× **Aprómarhák versenye.** A biscayai
öbölben a biarritzi fürdővendégek ezidősze-
rint furcsa sportnak nódolnak. Az ott mulla-
tozó francia és angol arisztokrácia hölgy-
tagjai ugyanis minden héten aprómarha-ve-
rsenyt rendeznek. A minap is volt ilyen ve-
rseny. Igéző szépségű hölgyek csinos dreszek-
ben, subtilis kocsikba ültek, melyeket fürge
pulykák, edzett libák és hatalmasvizimada-
rak vonszoltak. Az első díjat egy hosszúlú m-
pulyka nyerte két jól trainirozott liba ellen.
A favorit egy óriási vízi madár volt, melyet

Lady Morgan bájos leánya bajt. A kisaszonynak az a jó ötlete támadt, hogy egy halat vitetett a falánk állat elé. Amint azonban az ugyancsak igyekvő madár egy ügyes mozdulattal a családokhoz jutott, kedélyesen ült neki a lakomának. Hiába volt minden nógatás, orsorsapás, meg sem mozdult. Volt még akadályverseny is négylábuak számára, melyet egy felcizomázott, illatos Eau de Lubinnel meglocsoltt rózsaszínű malacz nyert meg egy másik malacz, egy bárány és egy szürke kecske ellen. Totalisateur: 5-re 7.

× **Letartóztatott plébanos.** Feltűnő letartóztatásról ad hirt budapesti levelezőnk. E szerint Kicz Ede batizfálvi plébanos istállójában egy csecsemő hulláját találták, s mikor a csundörög utánajárt a dolognak kinyomozta a gyermek anyját és letartóztatta de a plébanossal együtt. Az a vád ellenük, hogy a csecsemőt megölték.

× **„Zsidóval nem állok szóba.”** Ez nem Bácsben mondta Luenger, nem egy antiszemita mágnás, hanem Nagyváradon egy tisztviselő a másiknak. A városi adóhivatalnál volt dolga egy táblai tisztviselőnek és többször nyújtotta adókönyvét a városi hivatalnak felé, ki még vagy tíz féllet volt elfoglalva.

— Türelemre kérem uram, — mondta neki az elfoglalt hivatalnok.

De én sietek — adta vissza a szót a másik.

— Felmegyek a polgármesterhez.

— Legyen szives felmenni, legalább látni fogja a polgármester ur, hogy menyit a dolgunk.

Erre a táblai tisztviselő elrohant, de ismét visszavillámolt. Ezalatt természetesen új felek jöttek helyére. Lámázni kezdett. A városi csillapította, a táblai dühöngött s kijelentette:

— Ilyen zsidóval nem is állok szóba!

A sajnálatos eseményről tudomást vett Ritoók Zsigmond táblai elnök, aki szigorúan megróttá a megfélemlített tisztviselőt.

Debreczen és a zeneművészet.

Eme nálunk még gazdátlan művészeti ág és zenetanítás érdekében, Debreczen közönségéhez már egy alkalommal volt egy pár szavam, mely azonban mint füst és pára elenyészett. Ugy látezik, hogy a zene tanításával szemben Debreczen közönségének felfogását és pártolási hajlamait elemi erők tartják lekötve.

A kezdeményezőnek az előítélet, a bizalmatlanság és a „közöny megkövült rétegeit kell átrepesztetni, hogy az alvó érdeklődést és áldozatkésztséget az eszményi törekvések áramfejlesztő telerével összekapcsolhassa és tevékenységre bírassa.

Tudom, hogy ehhez izmosabb erő kell az enyémnél. Nem is siker iránti bizalom hanem a kötelességérzet és az a remény, bátorít e kérészeletű felszólalásra, hogy hivatottabb erők is részt veendek az általam elajzott csep viz ismétlő munkájában, melyről a latin közmondás azt mondja, hogy „quatta oavat lapidem.”

A sikertelenség megértésére ismerni kell a helyzetet, az anyagot és annak kinematikai természetét. E czélból felmutatom itt a megfigyeléseimmel Debreczen közönségéről vett kéfelevonatot.

Debreczen nagy vidéki város, a hazafiság dődelgetett kegyence, egész kis munda körrel zománcozva.

Aki közvetlen szemléletből nem ismeri azt ugyancsak meglepi. Nem azért mintha a lelet rossz lenne; hanem mert sok illuziót elcsalat. A favorizálás csak úgy érthető, ha az emker a jövő reményének előlegezi azt.

Debreczen községe egymástól élesen elvált két osztályból áll. Egyik a modern műveltség birtokosa, másik az ősréteg. E két osztály közül csaknem teljesen hiányzik az

összekötő kapocs: az átmenet. A művelt osztály viszonylag kiesi de az összehasonlítás más vidéki városok művelt osztályaival előnyére válik.

Az ősréteg büszke, önérzetes, zárkózott és bizalmatlan; de megbízható.

Negatív természet és nagy ellenállási erő, mely legnagyobb sikerrel a zeneművészet térfoglalása ellen érvényesül. Ellenállási ereje még az ő érdekeit és jogait védő napi sajtóval szemben se lankad.

Ez a sajtó a közönség érdekeltségi és vagyoni állapotok alapján legalább is 12000 előfizetőre szerzett jogot: s a pártolás kötelességét csak alig 5000 értette meg! Mintha a közönség zömét szellemi haladás tekintetében se szűkségérzett, se elégtelenség neháborgatná.

Az a takarékoság melyet saját napisajóján gyakorol: a zeneoktatással szemben fukarságá soványodik.

Előbb érintett cikkemben talán tulszigorú is voltam, midőn a felszeg eredményekért csak egyik okosportot: zenetanításunk gyarlóságait tettem felelősökké.

Hiszen nemcsak a tanítás minőségétől; hanem, étvágygyal felszerelt halandók között, a pártolás méreteitől is függ az eredmény. 6000 növendékből, addig is míg rendszeres kötelező tantárgyvá nem lesz a zene legalább is 1500-nak kellene itt rendszeres zenetanításban részesülni; s az itt működő 2 zenetanítvány összes növendéke, együttvéve sem ütik meg a 300 at. És annyi is csak a viszonylag korlátozottabb anyagi helyzetű intelligenciától kerül ki.

A helyzet jellemzésére főlemlitem itt, hogy a Szentanna-utezai zeneakadémia czélja elve abban összpontosult, hogy a zeneoktatást a létező fejlettségi stádiumból egy erőteljes lépéssel előbbre vigye, tovább fejlessze. De a helyszínen csakhamar észrevette, hogy ezt a magasabb czélt nem de b r e e z e n i közönséggel kellene felszerelni és hogy tehát a fejlesztés munkájának az anyag idomíthatósági színvonalára is le kell szállani. És ugy tön, hogy kiengesztelhesse azt a makacs obstrukciót, melyet a zenei oktatással szemben folytat a boldogok álmát alvó nagy közönség.

A zeneakadémia, az alvó érdekeltséget modern hangversenyekkel is akarta ébresztetni. Nem tudta hogy hangversenyeket rendezni itt annyit jelent, mint birokra kelni a korezmárosokkal.

A jó módban szenvedő közönség azonnal belátta, hogy abból a havi 5-6 frt zenetandíjából egy egész estén át is el lehet borozgatni; abból az 1 frt hangverseny beléptiből: pedig ráadásul még egy kis parázs ferblit is lehet élvezni.

Igy aztán velem együtt Szotyori Nagy Károly a megmondhatója, hogy minő takaros kis deficittel záródott az első hangverseny.

Ugy látszik mintha Debreczen ösközönsége kiváló súlyt helyezne annak bizonyítására, hogy a szellemi javak és nemesebb élvezetek szerzése tekintetében, nagynélkülözéket képes elviselni.

Azt a jogot egyébiránt, hogy — akinek ahhoz tehetsége van — kezdetleges ősalapotban vesztegeljen sőt hogy hátrafelé vagy lefelé haladjon: senkitől se lehet megtagadni. S itt csak az értesítők kifogás alá, hogy ezagazdag közönség, melyet az országos közvélemény, a közönségesnél nagyobb méretek szerint értékel, megengedi, hogy műérzék és áldozatkésztség tekintetében nálánál sokkal kisebb és hozzá képest szegény vidéki városok is tulszárnyalják. Némileg enyhítő, de egyszerűságot országos zenetanügyi viszonyainkat hátrányosan jellemző körülmény, hogy ebbeli bajaink engesztelésére közoktatásügyi kormányunk is csak utóbbi években tette az első igen szerény és félénk lépéseket.

Magyar verejtekén hizott és magyar türelmem neki bátorodott osztrák jóbarátaink nem is szalesztották el a jó alkalmat, hogy a törvényhozás által megszavazott hitel kolozsok között szegyenkező zenetanügyi kisded összegecskére mutatva: azt, ne használják fel annak hazug bizonyítására, hogy a művészetek iránti lelkesedést és áldozatkész-

séget meg nem engedhető fényezésnek tartja a „barbár magyar.”

Ez az őszinteségtől és jóindulattól alaposan megtisztult sógorsági balítélet, igaz okot ugyan nem; de magyarázatot esakugyan találhat az itt bolygatott állapotban és a nagy közönség azon kezdetleges felfogásában, mely ma még a zeneművészet patricziusait is a muzsikusz cigány fogalmába öltözteti s a vonó vagy a billentyűk gépiesen ügyes kezelésében képzelet a zenei képzés betetőzését.

Egy gazdag czivis azzal az érveléssel fosztja meg gyermekét a zenei képzés áldásától, hogy nem akarja ő azt muzsikussá képeztetni. A növény ásványtan és történelen stb. tanítására már nem mondja, hogy nem akar ő gyermekéből természettudóst vagy filozófust nevelni.

Hát biz' a mi közönségünk jókora távolságban áll még a zenei képzés tartalmának és czéljának ismeretétől. Pedig a tudomány és a művészet az igazság hajléka.

S a szellemek szent szövetsége (mely alatt nem az európai hármass szövetsége értendő, mivel az nem is egészen szent.) eminen ter a zeneművészetet bizta meg az ige hirdetésével.

Ha ezt azok, akik magukat az emeletre küzdötték, megértetik a földszinten lakó közönséggel: fölébred és csodákat művelhet annak érdekeltsége. Hiszen a mi népünk nem szokott félni az igazságtól!

Tóth Árpád.

Egy érdekes asszonyról.

Bianchini, a párisi opera főrendezője, igen ismeretes alak Párisban. Egy kissé meghízott piros arcú férfiú és nagy barátja az ugynevezett „aperitif”eknek, a melyből bőven élve a késő délutáni órákban a boulevard kávéházainak teraszaiban.

A felesége, Bianchini asszony, (a kiül szó lesz az írásban) még ismeretesebb párisi nevezetesség. Magas, nyulánk asszony, egy zár rajongó szommal, tele szilajsággal és heves szerelmi vágygyal. Amde az is nagyon ismert dolog volt Párisban, hogy a Bianchini házaspár sokat czivódik, sőt verekszik. De e fölött senki sem sajnálkozott, mert ez azt bizonyította, hogy Bianchini ur és asszony legalább együtt élnek.

Néha megtörtént, hogy a szeretetreméltó házastársak mintegy fegyverszünetet kötöttek es körülbelől így szólottak egymáshoz:

— Az élet oly szép, ha az embernek Párisban jó hivatala van és nagy keresete. Miért ne élveznők egy kicsit azt a jó életet, a melylyel a sors megkínál bennünket, Ne veszekedjünk, de menjünk el dejeuner re egy kitűnő vendéglőbe!

És Bianchini ur a Bianchiné karján (vagy megfordítva) elmentek a nagy város egyik legelőkelőbb korezmájába.

E szép egyetértés és párisi házastársak között valóban szaktalan barátság, mintha csak látszólag lett volna, látszólagos és csalárd, legalább is az asszony rézéről.

Mert a vendéglőben elköltött ingyenez dejeuner után egyszerre csak a kövördő Bianchini azt mondja: Uff! és a teste egészszulyával hanyattvágódik.

Megjegyzendő, hogy Bianchini asszony hozzá sem ért: egyetlen tányér, egyetlen kés sem repült és egyetlen revolverlövés sem hirdette, hogy a köztisztletnek és népszerűségnek őrvendő házaspár együtt ebédelt.

És ime, Bianchi mágis meg lehetett sebezve, mert borzalmas göresőkben kinlódott s a nagy fájdalomában keresztül harapta az ajkát.

Az asszony, tágra nyílt nagyszerű sze-

meinek titkok dőglőst és ét orvosokért sz megtapogattá tették, hogy

A menn szott, hogy a szerképpen g másrésről p szeretvén az gyilkossági méregkeverő is régi dolog mérgezve, az dik: a mikor e fajta mérge hogy a férj

A közk gyományt ez Es akkor eg delyes szem akarta elemé dolgokon ki gyellemmel k az előkelő k egyszer hasz káprásztató és a J á g e tozik.

Azomba bajt s a só mes cseleked tenni. Isten jelentett, he ételeitől lett

De az hogy manaj hónapok mu hizott és m boulevard igazság esal több detekt asszony lak

Bianch latartóztóta házba kísér

Dali j itelőtblán, nagypéntel szóltal (Pé kerthen az az áhitatos időben val érzelmes a furulyáz lén járók hangjától

Hire játszó dire kor Czapa ták, sok r hitű basa Nem leh akkor. Oh koczogtati geket.

Kitav esalta ma Amáli né lehullott. Lehu Mind

meinek titkon diadalmas tekintetével a vendéglőst és ételeit vádolta! A vendéglős pedig orvosokért szaladt, Emek, miután alaposan megtagogatták a vergődő Bianchinát kijelentették, hogy mérgezés történt,

A mennyiben azonban kizártnak látszott, hogy az előkező cabaret szakácsa fűszerképpen gyilkos porokat kevert a főztőbe, másrészt pedig Bianchini ur sokkal jobb szeretvén az aperitifeket, mintsem kogy öngyilkossági szándékai lehettek volna, — a mérgekeverő csak asszony lehetett, Különb is régi dolog, hogy a mikor a férj meg van mérgezve, az első gyanu a feleségre nehezedik: a mikor pedig a feleségnél mutatkoznak a fajta mérgezési tünetek, mindenki úgy tudja hogy a férj a mérgekeverő.

A közkedvelt és hűségesen követett hagyományt ezuttal sem lehetett megtagadni. És akkor egész Páris tudta, hogy a szenvedélyes szemű és isteni Bianchini asszony akarta elemészteni a férjét. Én, a ki párisi dolgokon kívül az európai eseményeket is figyelemmel kísérem, azt is tudtam, hogy ez az előkelő mondain-asszony, a maga egyetlen egyszer használt fehér késztyüvel és szemekáprásztató ékszereivel, a Borgia Lukréziák és a Jáger Marik félelmes családjához tartozik.

*

Azonban Bianchini valahogy kihányta a bajt a só életbe való visszatérését egy nemes cselekedettel akarta örökre emlékeztetéssé tenni. Isten és ember előtt ünnepélyesen kijelentett, hogy mindössze a vendéglő zsiros ételeitől lett rosszul és a betegsége ártatlan.

De az igazság már utban volt ekkor, a hogy manapság mondani szokás. Hetek és hónapok multak, Bianchini még jobban meghízott és még kedélyesebben aperitifezett a boulevard kávéházainak teraszein. De az igazság csak haladt tovább és tegnap végre több detektiv alakjában, bekopogtatott a szép asszony lakásán.

Bianchininót, Páris roppant ámulatára latartóztatták és a Saint-Lazare női fogházba kísérték!

CSARNOK.

Amáli néni.

Irta: **Petelei István.**

Dali jókedvű kancellista volt Miklós az itélőtáblán. Hatalmas, nagy éneklő hangja a nagypénteki kóruson, mikor mint Péter meg szólalt (Péter, ki megtagadta a gecsemánékertben az Urat) megfáztak, összerázkódtak az áhítatoskodók. És viszont, ha farsangos időben valamely borozó helyen azokat az érzelmes énekeket fújta a szelid szemekről, a furulyázó pástorokról, az utca tulsó felén járók ijedten állottak meg, mert Miklós hangjától megrezdült a levegő.

Hire menvén pedig e hangnak, a színjátszó direktorok szemet vetettek reá s mikor Czapári érzékeny történetét előabrázolták, sok noszogatásra Miklós egy pogányhíttü basa szerepében fellépett a teatrumban. Nem lehetett elférni az Apolló-teremben akkor. Oh, mint dörgött Miklós! Mintha koczogtatta volna a hangja az ablaküvegeket.

Kitavasodván pedig, a direktor elcsalta magával Miklóst s egy szép nap az Amáli néni kis özvegyi háza-koronája igyen lehullott.

Lehullott.

Minden egyéb ékességei már előbb

porba omlottak. A dolgos jó gazda, ki tenyerén hordta Amáli, s úgy tartotta a háztáját a boltjából, hogy soha semmi hiányosság nem volt.

A szép leánya virágkorában, kit a brájné tört le. Csak az Isten maradt és Miklós. A kis bolt csupa nyűg. A világ rosszabb lett, az emberek kapzsibbak, a kereset mind szűkebb. És Miklós elment.

Amáli néni busult. Elment a reggeli misékre, a Mária-vecsernyékre s a bolt homályos belső szegletében, pergetve az olvasót, szeméit el-el borította a köny, Sirván, hogy megerősítse magát, félhangon felszólott: »Atdad Uram, elvette Uram! dicsértessek a te szent neved s letörülvén a könnyeit egyébbre igyekezett gondolni. De erőtelen asszony, Istenem! hogy bírjon el egy ilyen vesztéséget.

Fényes nappal be-bezárta a boltocskát s elbujt az emberek elől s árvaságot úgy a szivére vette hogy egy kissé elboldogtalnodott. Mindjárt el-elfelejtett mindent, egykedvűen vett, akár jót, akár rosszat hoztak a futó napok.

Öszön, hazafelé tartva egy szombat délutánján nagy gyülekezés állította meg Amáli néni épen a kapuja előtt. Egy sovány kengyelfutó legényke megbotolva egy kőben elvágódott, leesett s úgy megvágta a a fejét, hogy elalélt. Minden rangu népnek se regették körülötte s egy cifraruhás leányzó Amáli néni mellett, keservesen jajgatott az elesett felett.

— Oh drágám, drágám — lelkendezett és a kengyelfutóra ráhajolt, gyöngédeu szölongatva őt: — Megütöted magadat, drágám?

Az emberek mind segíteni szerettek volna s kiabáltak, mire nagykésőre a kengyelfutó fölvetette a szeméit s feltámolgott szédelegve. Amáli néni így szólott:

— Hozzátok be a szegényt hozzám — s az ajtóra mutatott.

Mert az Isten tudja, Miklós is hol vetődik most. Az ő mesterségével nem volt egészen tisztában a néni. Elalélva ki tudja hol fentereg fáradtan ő; tán ágyzalmát kinosan nyögve. »Hozzátok be a szegényt« és kinyitotta a tiszta szobáját. Egy szál piszkos trikóban volt a fickó s mindenszínű rongyok libegtek az ágyékán. az idő pedig ekkor hidegre fordult már . . .

A vén cseléd hort melegített neki, Amáli néni pedig lefektette őt a hőtiszta lyukasan himzett párnára.

— Ez a futás a mestersége? — kérdezte.

— A kenyérét keresi, magyarázta a cifra leány.

— Kesperü kenyér, édes fiam. — És nehezen felsóhajta, később bizonytalanul hozzátette. — Egy édes fiam tart a komédiásokkal . . . Maga tán, édes leányom, ennek az embernek a felesége?

A cifra leány vonakodva felelte:

— A testvére vagyok és lopva a legénykére nézett. Látszott, hogy nem igazat mondott. — A néni meg csak ennyit mondott:

— Nem hasonlítanak egymásra, édes leányom. De a fiam csak magára van a komédiásokkal . . . egyedül van, se a testvére vele, se az anyja . . . Miklósnak hívják őt. Sebes Miklósnak . . . Nem ismeri őt, hugom?

A leány lehajolt, némi közömbös kicsinyteléssel mondá:

— Hogyne ismerném. Mi mind ismerjük egymást.

Amáli néni egyszerre megelevenedett: »Ismeri őt? ismeri őt? Egy szép, szálás gyönyörű ember. Ő kancellista volt. Ismeri őtet? Hát hogyne is ismerné őt, leltem? Ő az én fiam. Olyan jó szive van, mint egy falat kenyér. De a komédiásokkal elment. Láttá őt leltem valahol?»

Minden kedvességgel sürgölődött körülöttük mindjárt. A leányt megölelte. Saját keszkenőjével takarta be a pihenő fiút. »Az Isten vezérelte a lépéseimet, hogy megtaláltam magukat, édes leányom. A fiam

Kolozsvár felé ment. Nagyon hűvösek már az éjszakák pedig, édes fiam!
(Folyt. köv.)

Közgazdaság.

Budapesti gabonatözsde.

— Weisz József budapesti terménybizományi czég jelentése.

Debreczen, december 2.

Készáru változatlan

Okt. buza	—
Tav. buza	9.77—9.78
Tav. rozs	8.58—8.59
Tavaszi zab	5.98—5.99
Majusi tengeri 1899	4.91—4.93
Julius tengeri	—
aug.—szep. tengeri	—

Kőbányai sertés piac. december 2 Magyar elsőrendű: fiatal nehéz (páronként 320 kilogrammon felüli súlyban) 56—57 krajczárig Közép (p.-kint 251—320 kil. súlyban) 57—57 1/2 kr. Könnyű (páronként 250 kil. terjedő súlyban) 57 1/2—58 kr. Szerbiai: Nehéz (páronként 260 kg. felüli súlyban) 56 1/2—57 krajczárig, közép (páronként 240—260 kilogramm súlyban) 56—56 1/2 krajczárig. Könnyű (páronként 240 kilogr.-ig terjedő súlyban) 57—58 krajczárig

Bécsi sertésvásár. A st.-marxi központi vásárcsarnokban ma megtartott sertésvásárok bejelentettek 9156 darabot, ebből a vásár elején felhajtottak: 3928 drb fiatal sertés 4823 darab magyar hizott sertést, összesen a 515 darabot. Az üzlet pang.

Bánsá i. 100 mm, 79 k. 9,10 forintot m⁸ m 77 k. 8,60 frton vegyes, 200 mm, 0⁸ k 74060 forintos vegyes, mind három hónapra Pestvidéki, 300 mm, 80. k. 9,10 fotinton sárga, 150 mm, 80 k, 9 forint 10 kron sárga, 100 mm, 80 k, 9,20 forinton 100 mm 79,3 k 9,20 frton, 100 mm 80 k 9,30 forinton, 100 mm, 79 k, 9,30 forinton, 200 mm, 80 k. 8,60 frton sárga, 100 mm. 77,5 k. 8 forin 0 kron sárga, 100 mm, 79,5 k, 9 forint 10 kron sárga, 200 mm. 81,5 k, 9,25 forinton, 200 mm. 80 k. 9,25 forinton, 100 mm. 79 k 8,85 forinton vegyes, 100 mm. 79,5 k. 8,90 forinton 300 mm. 77,5 k, 8,90 forinton 100 mm, 77 k. 8,90 forinton, 100 mm. 78 k 9,— forinton sárga, 200 mm, 78 k. 8,90 forinton, 100 mm. 78,5 k, 8,70 forinton 300 mm, 77 k, 8,90 forinton, 100 mm. 79 k 8,90 forinton 200 mm, 78,7 k, 8,90 forinton, 100 mm, 78 k 8,90 forinton, 100 mm, 86,8 k. 8,90 forinton mind három hónapra.

Jegyzések: kilogrammonként élő súlyban (a fogyasztási adót nem számítva) elsőrendű sertés 49—49 krajczáron, kivételesen 50 krajczáron, középminőségű sertés 46—47 krajczáron, könnyű sertés 41—43 krajczáron, fiatal sertés 36—39 krajczáron.

Felső-magyarországi, 100 mm, 79,3 k 8 forin 65 kron 100 mm, 81 k, 9,30 forin 100 mm, 80 k. 8,30 forinton, 200 mm, 79 k, 307 forinton; 100 mm, 79 k, 9,— forinton sárg, 100 mm, 79 k, 9n sár forinto ga, 200 mm. 76 k. 8,50 forinton sárga, mind három hónapra. 15

Zab. 100 mm. 5,70 forinton, 100 mm, 5 forint 65 kron, 200 mm. 5 forint 52 kron 200 mm. 5,40 frton, 100 mm, 5,40 forinton mindkészen fizetés mellett.

Szerbiai, 2000 mm. 78 k, 7,25 forinto, raom hónapra.

Buza. Tiszavidéki. 100 mm. 80 k. 9,15 frton, 100 mm. 80 k. 9,10 forinton, 100 mm. 80 k. 9,10 forinton, 100 mm. 79,5 k. 9,10 forinton, 100 mm. 81 k. 8 forint 80 krajczáron, 150 métermézsza 80 k, 9 forint 15 krajczáron 300 mm. 79,5 k, 9,15 frton, 100 mm, 78 k: 9 15 forinton, 100 mm 77 k, 6,15 forinto. 100 mm 80 k. 9,30 forinton, 150 mm, 80 k. 9,10 forinton, 100 mm 79,5 k. 9 forint 20 krajczáron, 100 mm, 79,5 k. 9 forint 15 krajczáron vegyes, 400 mm 79 k. 9,12 és fél krajczáron vegyes, 100 mm 80 k. 9,25 forinto vegyes 2500 mm. 78,5 k. 8,90 forinton 500 mm. 76,5 k, 8,40 forinton, mind három hónapra.

Tájékoztató.

Az „Arany-bika“ kávéházban heten létező zenekari van: hétfőn Rácz Károly szerdán a Magyarok.

Nyilvános olvasó terem, a kollégiumban nyitva van hétfőn szerdán, szombaton d. u. 5-6 ig.

A Fungria kávéházban minden szerdán szombaton és vasárnapokon Rácz Károly és Magyarai tertvérek zenekara.

Bérekocsik díjazabályzata.

	Két lovas	Egy lovas
I. Napszámra.		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	5	3
Fél napra, reggeli 6 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig	3	2
II. Óraszámra.		
Fél órára	40	30
1/2 órára	60	45
Egy egész órára	80	60
Minden következő órára	40	30
Az utolsó órán túl félórára v. kevesebb időre	20	15
III. Egyes járatokért.		
Reggeliállapodás és visszamenet nélkül a város sorompóin belül	50	30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetéseknél (valláskülönbség nélkül), és a végtesztesség a templomban történik, a temetőbe és vissza	2	1 40
A háztól ennesen a temetőbe ki és vissza	1 20	80
A színházba menet	60	40
A színházról jövet	80	60
Bármely vasuti indóház vagy raktárhoz nap-pal menet vagy jövet kézi táskával	50	30
Éjjel	80	60
A kocsi mellé elhelyezett minden darab málna után külön 10 krajczár díj jár.		
A kertszőlő, légszuszogó, kertészeti egylet és gőzmalomhoz menet vagy jövet	50	30
Menet és visszajövet egy órai várakozással	50	30
A nagyerdői sírdőkhöz, polgári vagy katonai lövöldéhez menet vagy jövet	50	30
Menet és jövet egy órai várakozással minden következő órára	1	70
Különböző barom- és lovasútrákra oda és vissza egy órai várakozással	1 20	90
minden következő órára	40	30
Katonai laktanyához és katonai kórházhoz menet vagy jövet	50	30
Menet és visszajövet 1 órai várakozással minden további órára	80	60
	40	30

Ha tóságilag engedélyezett

VÉGKIÁRUSÍTÁS.

Visszavonhatatlanul az üzlet teljes felosztása miatt

a raktáron levő

lői és uri divat szövetek, függönyök, szőnyegek, Paplanok, vásznak, kész fehérművek, Velesek, Cretonok, asztalneműek, óriási választék kötényekben, nyakkendők, esőernyők, zsebkendők és mindenféle divat áruk

a beszerzési áron alul

adatnak el minden vásárlás csak félárba kerül, ezen rendkívüli kedvező alkalmat nem lehet eléggé ajánlani az érdeklődők figyelmébe.

Tisztelettel

Besenczky Kálmán,

a Bika szállodával szemben.

Vasuti menetrend

Érvényes 1898. Október hó 1-től
— Egységes vasuti idő szerint. —

Debreczenből indul		V o n a t		Erkezik	
P.-Ladány*	12.— déli	Vegyesvonat	1.28	délután	
P.-Ladány	3.37 délután	Tv. sz. sz.	5.13	délután	
P.-Ladány	8.15 este	Személyvonat	9.45	éjjel	
Budapest	9.01 délelőtt	Gyorsvonat	1.50	délután	
Budapest	12.36 délután	Személyvonat	8.10	este	
Budapest	10.27 éjjel	Személyvonat	5.45	reggel	
Debreczen—M.-Sziget					
Királyháza	5.22 reggel	Személyvonat	1.10	délután	
M.-Sziget	3.— reggel	Személyvonat	9.50	délelőtt	
M.-Sziget	3.56 délután	Személyvonat	10.50	éjjel	
M.-Sziget	6.55 este	Gyorsvonat	11.25	éjjel	
Szatmár	8.20 este	Tv. sz. sz.	12.46	éjjel	
Debreczen—Szerencs					
Szerencs	8.25 reggel	Személyvonat	11.26	délelőtt	
Szerencs	4.01 délután	"	7.07	este	
Szerencs	7.05 este	"	10.30	éjjel	
Debreczen—Füzes-Abony					
Füzes-Abony	4.42 reggel	Vegyesvonat	10.24	délelőtt	
Tisza-Füred	4.16 délután	"	7.56	este	
Debreczen—Nagy-Léta—Vértes					
N.-Léta—Vértes	8.35 reggel	Vegyesvonat	10.43	délelőtt	
N.-Léta—Vértes	4.21 délután	"	6.15	este	
Debreczen—Tisza-Lök					
B.-Szt-Mihály	5.28 reggel	Vegyesvonat	9.17	délelőtt	
"	4.06 délután	"	7.29	este	
H.-Nánásig	11.20 délelőtt	"	1.18	délután	

* Minden kedden.

Budapest—Debreczen

Debreczenbe érkezik		V o n a t		I n d u l annan	
P.-Ladány	7.40 reggel	Tv. sz. sz.	6.05	reggel	
P.-Ladány	5.14 reggel	Személyvonat	4.06	reggel	
Budapest	3.36 délután	Személyvonat	9.15	délelőtt	
Budapest	6.50 este	Gyorsvonat	1.55	délután	
Budapest	2.40 éjjel	Személyvonat	7.05	este	
M.-Sziget—Debreczen					
Szatmár	7.51 reggel	Személyvonat	4.—	reggel	
M.-Sziget	12.16 délután	Személyvonat	6.—	reggel	
Királyháza	6.54 este	Személyvonat	1.22	délután	
M.-Sziget	8.54 reggel	Gyorsvonat	4.50	reggel	
M.-Sziget	10.12 éjjel	Személyvonat	3.50	délután	
Szerencs—Debreczen					
Szerencs	8.07 reggel	Személyvonat	5.—	reggel	
Szerencs	12.21 délután	Személyvonat	9.07	délelőtt	
Szerencs	7.57 este	Személyvonat	5.13	délután	
Nagy-Léta—Vértes—Debreczen					
N.-Léta—Vértes	7.18 reggel	Vegyesvonat	5.25	reggel	
N.-Léta—Vértes	3.13 délután	"	1.05	délután	
Tisza-Lök—Debreczen					
Tisza-Lök	8.17 reggel	Vegyesvonat	5.06	reggel	
Tisza-Lök	6.41 este	"	2.40	délután	
H.-Nánás	3.30 délután	"	1.30	délután	
Füzes-Abony—Debreczen					
Tisza-Füred	8.— reggel	Vegyesvonat	4.18	reggel	
Füzes-Abony	5.36 délután	"	11.35	délelőtt	